

indtil et andet Skib kommer derover, men til at den hurtigt muligt kan komme hjem. Bevillingen hertil er meget rigelig; jeg antager, at Hjemreisen maatte kunne foretages paa 6 Uger; men Bevillingen gaar dog ud paa at give en Sum, der rækker til indtil 2 Maanedere. — Vædringsforslaget Nr. 63 vedrører Udrustningen af Skonnerten „Diana“. Det er tiltraadt af et Mindretal i Udvalget, som jeg antager selv vil motivere sin Tiltrædelse, men fraraades af Udvalgets samlede Flertal. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Nødvendigheden i og for sig af det Skibs Tilstedeværelse i Vestindien, thi det ligger jo egentlig ikke med Nødvendighed for i dette Dødsst. Som Forholdene nu ere, tror jeg, at man, hvilken Mening man end har om Vestindien, vil finde det rimeligt, at der ikke paa Finantsloven, og navnlig ikke ved den tredje Behandling, gives Bevilling af denne Natur, men at Rigsdagen i saa Henseende tager sin Beslutning efter de Overvejelser, den maatte komme til ved Behandlingen af det vestindiske Spørgsmaal i det Hele. Svillet Resultat Rigsdagen i saa Henseende kommer til, kan jeg ikke nu udtale mig nærmere om, og det er ogsaa i saa Henseende ligegyldigt, da det, at vi anbefale at stemme imod Bevillingen, er tilstrækkelig motiveret ved, at det vestindiske Spørgsmaal, saaledes som det nu ligger for, ikke er saaledes oplyst, at vi kunne tage en Beslutning af saa gennemgribende Betydning som denne; thi det at lægge et Stationsstrib derover i 12 Maanedere er ikke blot en betydelig Udgift for Statskassen, 120,000 Kr., men det er at lægge en meget betydelig Bærnepligt og en meget uheldig Bærnepligt paa en Del af det Mandskab, der udføres til Søværnet, idet det dels kommer til at ligge længere og dels faar mindre Nytte af Ovelserne og lever under Forhold, som baade for dets moralske og sanitære Vel ere af en meget tvivlsom Besskaffenhed. — Vædringsforslaget under Nr. 64 er anbefalet af Udvalget. Det har sin Grund i, at man efter 2den Behandling har modtaget sikkre Oplysninger om; dels hvor disse Opmaalinger skulle foregaa, og dels om, at Summen, der anvendes dertil, er en affluttende Bevilling. Der stod nemlig dengang i Anmærkningerne og i det da forelagte Finantslovsforslag, at den Sum, der ønskedes, var til Fortsættelse af Opmaalingerne, uden at det altsaa klart fremgik, om der ikke i Fremtiden kunde ventes nye Forlangender i saa Henseende, det var Grunden til, at man ikke dengang kunde gaa ind derpaa. Nu har Ministeren senere oplyst, og det er derfor ogsaa baade i Vædringsforslagets Titel og i Skrivelsen udtrykkelig fremhævet, at den Sum, der her gives, er til Afslutning. — Vædringsforslagene under Nr. 65, 66 og 67 ser jeg ikke nogen Grund til at gaa nærmere ind paa. De findes tilstrækkelig oplyste i Billa-

gene. — Forslaget under Nr. 68 er ikke tiltraadt af Nogen; derimod er der af et Mindretal i Udvalget stillet et Underædringsforslag under Nr. 69, der gaar ud paa ifødetfor Summen 70,000 Kr. at sætte 35,000 Kr. Grunden til, at den høitærede Minister har stillet sit Vædringsforslag, ser jeg ikke rettere, end at være Ønsket om at faae, hvad der ved 2den Behandling blev negtet, nemlig et Tyrantlæg paa Skjoldnæs. Mindretallets Underædringsforslag har vistnok en anden Begrundelse: men skjønt jeg selvfølgelig skal overlade det til den ærede Ordfører for Mindretallet selv at motivere Forslaget, kan jeg dog vel sige saa Meget nu, at jeg tror, at Hensigten med Forslaget er, at sikkre den nødvendige Arbejdskraft og det nødvendige Materiale til en uafbrudt Fortsættelse af Arbejderne ved nye Tyrantlæg i kommende Aar. Denne Grund har imidlertid ikke kunnet bevæge Flertallet til at følge Mindretallet, og jeg skal i saa Henseende ansføre, hvad jeg antager maa have afgjørende Betydning for Thinget, nemlig, at Finantsudvalgets Stilling ved 2den Behandling, dengang det foretog at negte Tyrantlæg paa Skjoldnæs, var ikke blot denne, at negte dette Anlæg iaar, men i det Hele at modsætte sig nye Tyrantlæg, saalænge de nu begyndte ikke endnu være færdige. Man gik nemlig ud fra — og det er det, vi have forelagt Thinget, og i Henshold til hvilken Motivering Thinget tog sin Beslutning ved 2den Behandling — at der var offeret saa Meget paa Tyrantlæg i de senere Aar, at selv om Standsning ikke var tiltraadeligt var det dog nødvendigt Noget at tage Reb i Seilene og navnlig derigennem sikkre sig, at man ikke gik for rask frem. Finantsudvalget udtalte derfor strax ved 2den Behandling, hvad jeg skal tillade mig at oplæse af Betænkningen: „Efter at der af Statskassen i de senere Aar er bragt meget betydelige Offer til Tyrantlægets Udvikling, forventer man“, — nemlig Finantsudvalget — „at nye Tyrantlæg ikke ville blive bragte i Forslag, saalænge som de nu paabegyndte og det ovenfor i Forslag bragte Tyrantlæg paa Anholt ikke ere fuldførte“. Ministerens Forslag under Nr. 68 gaar jo direkte derimod; men det samme gjælder Underædringsforslaget, idet dette vil medføre, at Paabegyndelse i Aar af det Tyrantlæg paa Skjoldnæs, der blev negtet ved 2den Behandling, altsaa Viderebygning af dette Anlæg næste Aar, forinden de Anlæg, der ere foreflaaede paa Finantsloven i Aar, ere fuldførte; thi af de i Aar foreflaaede og ved 2den Behandling bevilgede Tyrantlæg vil idetmindste eet, nemlig det paa Anholt, ikke være færdigt til næste Aar. Ved altsaa at stemme enten for Ministerens Forslag eller for Mindretallets gaar man direkte mod sin Afstemning ved 2den Behandling og mod de Grunde, hvorefter man stemte, og som findes udtalte af hele Udvalget i Betænkningen ved 2den Behandling. Jeg kan altsaa baade med Hensyn